

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanipla plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanipla jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanipla, t. j. vse administrativne stvari.

Še: lex Liechtenstein. *)

Kneza Liechtensteina predlog, da bi se uvela verska šola, razburja še vedno kraljevine in dežele tostran Litve na dolgo in široko. Pravdamo se tudi mi Slovenci mej seboj o tem, ali nam predlog ugaja ali ne, in ta pravda še nikakor ni končana. Misli so različne in oglašajo se korporacije kakor posamičniki, nekateri za, drugi proti predlogu.

„Slovenski Narod“ je donalal doslej večinoma dopise, ki so mu protivni, kar je čisto razumljivo, ker njegov kolega „Slovenec“ le članke predlogu prijazne vsprejema.

Prav je, da se tako važna, tako globoko v narodno življenje sezajóča stvar od vseh strani na tančno in vestno preudari in potem izbere to, kar je boljše. V tem zmislu hočem tudi jaz jedno vmes reči in kolikor toliko pripomoči, da se slovensko stališče v tej reči, kar mogoče, pojasni.

Najprej mi je omeniti, da Liechtensteinov predlog še ni zakon, ampak stoprav nasvêt, ki pride, ako bo imel pri prvem branji v državnem zboru srečo, na posebni odsek, kateri ga bo na vse strani rešetal, popravljal in prenařeval; morebiti ga tudi popolnem zavrže. Odsek potem svoje sklepe predloži državnemu zboru, kjer jih čaka zopet ista mučna procedura.

Torej so vse tiste sodbe, ki ta predlog obsojajo, kakor bi bil že zakon, prenařle, in tisti strahovi, ki se delajo ž njim naši narodnosti ali našemu šolstvu, so vse prezgodnji. Torej počasi z obsodbami! Saj je mogoče, da bo izdelek, ki pride iz odseka ali iz zbornice, takšen, da nam bo vsestranski ali vsaj po večjem povšeči.

Ugovarjati moram nadalje tistim, ki se pri presojevanji tega predloga postavljajo samo na naše slovensko, prav za prav le kranjsko stališče in pravijo, pri nas je šola že i tako verska; za versko odgojo je popolnem preskrbljeno, čemu tedaj prememba? Tem odgovorjam, res je, šola je pri nas verska, to pa le „de facto“, ne „de jure“. Obsto-

*) Ta članek nam je došel od znanega slovenskega domoljuba. Priobčujemo ga zato, da si se ne ujema popolnem s stališčem, katero je naš list kot pravo spoznal. Razsodni čitatelji lahko sami uvidijo, ali je umovanje našega častitega dopisnika veljavno. Op. uredništva.

ječi šolski zakoni dopuščajo tudi drugačno uredbo.**)

Ozrimo se pa s Kranjskega še kam drugam in videli bodemo, da so drugod, na Koroškem, Štajerskem, v Primorji zastopi in šolske oblasti silne liberalnosti, ki duhovnim rade kaj ponagajajo in ki bi se še ponašale s tem, da bi n. pr. za katoliške otroke postavile učitelja luteranca ali žida in da bi pritrjevale učitelju, kateri bi cerkvi nasprotoval. Sploh pa ne smemo prezreti, da sedanji šolski zakoni nikakor neso taki, da bi ne potrebovali nobenega popravka. Pritožbe, da je mladež z učenjem, občina in dežela s troški preobložena, da pa vendar ni primerne učnega uspeha, slišimo prav pogostem. Kaj porečemo še le zastran krivic, ki se delajo narodnim manjšinam zastran narodnosti?

So torej nedostatki v teh zakonih, ki zahtevajo popravka in prenařbe. Liechtensteinov predlog jih hoče odpraviti v jednom, — verskem oziru. Njegov predlog pa daje ob jednom podbudek popravi v družih, zlasti narodnostnih ozirih. Na to meri n. pr. Heroldov predlog. Oglasile so se tudi v istem zmislu družbe in zastopi. Omenjam tukaj pomenljivo izjavo mestnega zastopa zlate Prage, peticije družbe sv. Cirila in Metoda itd. Nadejamo se, da tudi naši državni poslanci (ne bodo zamujali potegniti se za to, kar vsem Slovencem koristi. Ako se učitelji strašijo s tem, da bodo zopet pod cerkveno oblastjo, z drugo besedo, župnikovi hlapci, je ta strah ravno toliko vreden, kakor če liberalci strašijo kmeta, da mu klerikalci in slovenski narodnjaki zopet nazaj pripravijo desetino in tlako. Ljudska šola dandanašnji ni več kakor nekdanja cerkvena, ampak deželna naprava, in ni misliti, da bi se stare razmere hotelé in mogle kedaj zopet povrniti.

Od tega pa, da bi se vsled Liechtensteinovega predloga dala deželam tolika avtonomija, da bi po svoji volji zatirale narodne manjšine, od tega, to se trdno nadejam, nas bodo varovali naši državni poslanci; zakaj razmere v državnem zboru so take, da se brez njihovih glasov ne more skleniti nobena prenařba sedanjih šolskih zakonov.

**) Res je to, a dopuščajo uredbo naredbenim, potem, ne „in pejus“, ampak za povzdigo versko-nravnega duha pri obstoječih šolskih zakonih.

Op. uredništva.

Tako mislim, moramo le želeti, da Liechtensteinov predlog z drugimi vred pride na odsek in na obravnavo v državnem zboru. Morebiti se naredi prenařba, ki nam bo vsem ugajala. To nadejo nam daje vsaj veliki strah, ki je zavladal po vseh nemško-liberalnih krogih od tega predloga, kar je za nas vselej dobro znamenje. S.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 6. aprila.

V Curihu je izšla knjiga, ki se bavi z jezikovnim vprašanjem v Avstriji. Pisatelj pravi, da je minul čas, ko je avstrijski uradnik mogel shajati samo z nemščino. Da pa bodo mogli Nemci še nadalje opravljati državne službe, priporoča pisatelj, da bi se v vseh nemških srednjih šolah v mešovitih deželah poučeval še drug deželni jezik kot obvezni predmet. Zato naj bi se pa nekoliko skrbilo poučevanje latinščine ali grščine na gimnazijah, francoščine ali angleščine na realkah.

Tudi letos bode vojno ministerstvo od delegacij za vojsko nekaj več zahtevalo kakor lani. Zlasti izredne potrebščine bodo večje, ker so nekatere potrebne vastvene naredbe ob meji požrle mnogo denarja. Pa tudi redne potrebščine bodo večje, ker se bode nekoliko pomnožilo število častnikov pri peštvu.

Mej sedmograškimi Rumuni vlada velika nezadovoljnost s sedanji razmerami onostran Litve. Nikakor se še neso sprijaznili z dualizmom, kakor nam dokazuje pisava njih listov. Tako piše nek rumunski list, da naj rekó kar koli madjarski politiki, država je le jedna, četudi je razdeljena v dve polovici in ima vladar dvojni naslov: cesar in kralj. Faktično je pa misel o jedinstvu države jako globoko ukoreninjena v prebivalstvu. Ne le Hrvat in Slovenec govorita o „cesarji“, temveč tudi sedmograški Saksonci, katerih poslanci se vedno upirajo vsakemu slabljenju vezi mej Ogorsko in zapadno Avstrijo, pa tudi Rumunec kliče svojega imperatorja in celo madjarski kmet csaszar-ja. Rumunci simpatizujejo za ta vkupnodržavna čuvstva prebivalstva, ker v njih je moč cesarstva.

Ogerski državni zbor se bode v kratkem posvetoval o predlogi o obdačenji špirta. Vsprejel bode gotovo predlogo nespremenjeno, ker njena vsebina jako ugaja Ogrom. Avstrijska vlada bode pa potem morala gledati, da dobi tudi na Dunaji zanjo večino. Ker Ogri ne bodo hoteli dosti prijenjati, udati se bodo morali Poljaki.

LISTEK.

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Ivan Gornik.

XXV.

(Dalje.)

— Evgenij! vskliknil je nekako s strahom Arkadij: — ali je že dolgo, kar je prišel?

— Ravnokar so prišli in prepovedali so mi naznaniti jih Ani Sergějevni, temveč veleli so naj jih naravnost k vam popeljem.

„Menda se vendar ni kaka nesreča pri nas doma prigodila“, pomislil je Arkadij in hitro poletiš po stopnicah najedenkrat odprl dveri. Pogled Bazarova ga je takoj pomiril, dasi bi bolj izvedeno oko gotovo opazilo na kakor poprej energijski a upali osobi znamenja notranjega nemira. S prašnim plaščem na rami in s čepico na glavi sedel je na oknici in tudi tedaj ni ustal, ko se mu je vrgel Arkadij z glasnimi vskliki okrog vratu.

— Kako nepričakovano? Kak slučaj! trdil je hodeč po sobi, kakor človek, ki se sam domišljuje

in želi pokazati, da se raduje. — Saj je pri nas vse v redu, vsi so zdravi, ali ne?

— V redu je vse pri vas, a zdravi neso vsi, odgovoril je Bazarov. — A ne boj se, ukaži mi kvasu prinesiti, prisedi in poslušaj, kar ti bom povedal z malimi a, upam, dovolj jasnimi besedami.

Arkadij je utihnil, in Bazarov razložil mu je svoj dvoboj s Pavlom Petrovičem. Arkadij se je jako začudil in užalostil, a zdelo se mu ni vredno, da bi to pravil, vprašal je le, če raua njegovega strica v istini ni nevarna, in dobivši odgovor, da je — jako zanimiva, a ne v medicinskem oziru, — nasmehljaj se je prisiljeno, vendar pri srci bilo mu je tesno, in sramoval se je. Bazarov ga je razumel.

— Dà, brate, rekel je, — le glej, kaj to pomenja s fevdalci živeti. Sam postaneš fevdalet in v viteških turnirjih se skušaš. Zdaj se odpravljam k „otcem“, tako je končal Bazarov, — in spotoma zavil sem sèm, da bi ti vse to povedal, rekel bi, če bi se mi ne zdela brezkoristna laž — neumnost. Ne, zavil sem sèm — vrag vedi zakaj! Vidiš, člo veku je časih koristno, da se zgrabi za čop in se izruje, kakor redkev iz grêde, to sem storil te dni

. . . A hotel sem še jedenkrat te videti, kar sem ostavil grêdo, kjer sem vsklil.

— Mislim, da se te besede ne nanašajo na-me, dejal je Arkadij, — mislim, da se nečeš od mene ločiti.

Bazarov pogledal ga je ostro, nekako prodirno.

— Ali bi te to tako užalilo? Meni se zdi, da si se ti že ločil od mene! Tako svež in ličen . . . gotovo ti gre delo z Ano Sergějevno odlično izpod rok.

— Kako delo z Ano Sergějevno?

— Ali morebiti nesi radi nje prišel semkaj iz mesta, tiček? Res, kako napredujejo ondu nedeljske šole? Ali menda nesi zaljubljen vanjo? Ti je morebiti prišla doba odpovedi?

— Evgenij, ti veš, da sem vedno bil odkritosrčen proti tebi! Zagotavljam te, prisegam ti, da se motiš!

— Hm! Nova beseda, opomnil je poluglasno Bazarov. — Vender radi tega se ti ni treba ugrevati, vedi, da mi je vse popolnoma jednako. Romantik bi rekel: jaz čutim, da pričenjajo najini poti na dvoje iti, jaz pa govorim priprosto, da sva drug drugega sita . . .

Vnanje države.

V Belemgradu izhajajoč „Srbski List“ je izvedel, da se mej **Avstrijo, Srbijo in Bolgarijo** vrše pogajanja, da bi te države sklenile zvezo. Ta list se odločno izreka proti takej politiki. Nam se vest ne zdi prav verjetna, dasi tudi je mogoča. Morda je baš zaradi tega kralj Milan tako odločno se izrekel o vnanji politiki proti skupščinarjem, da bi mu zastopniki naroda ne delali kacic ovir pri sklepanju zveze z Avstrijo. — Kakor „Srbska Nezavisnost“ poroča, je bolgarska vlada zahtevala od srbske, da naj odžene bolgarske emigrante od meje in iz Belegrada v sredo dežele. Zahtevanje bolgarske vlade podpirala je tudi Avstrija. Srbska vlada bode tudi ustregla bolgarskim željam.

Ruski cesar in papež sta baje pritrdila temu, kar sta se dogovorila papežev nuncij in ruski veleposlanik na Dunaji. Rešiti so le še nekatere podrobnosti, pa se bode podpisal konkordat. Rusija bode potem poverila zastopnika pri Vatikanu in bode najbrž zato izbrala Butenjeva, katerega oče je bil za Gregorja XVI. in Pija IX. dalj časa ruski zastopnik pri papežkem stolu.

Rumunski liberalni listi neso zadovoljni z novo vlado in priporočajo zbornični večini, da naj jej odločno nasprotuje. Kralju očitajo, da je napravil državni prevrat, ker ni vzel ministerstva iz zbornične večine. Vlada torej ne bode mogla dolgo shajati s to zbornico. Razpustiti jo bode morala in razpisati nove volitve, pri katerih bode gotovo dobila večino.

Novo **francosko** ministerstvo čakajo hude borbe. Senat z novo vlado ni prav nič zadovoljen. Ko se je prečitala ministerska izjava v senatu, so skoro vsi senatorji mrmrali, samo štirje so pritjevali in ploskali. V Parizu se že sploh govori, da se novo ministerstvo ne bode dolgo obdržalo. Novi finančni minister Peytral ne ugaja finančnemu svetu. Goblet tudi ni primeren naslednik Flourenssov, kajti nič ni izveden v vnanjih zadevah. Flourens je bil velik prijatelj Rusije in njegov odstop bode kaj slabo upihal na rusko-francoske odnose.

Belgijski kralj bode se baje v kratkem odpeljal v Pariz, da bode skušal dobiti posojilo za kongijsko državo. V Belgiji kongijskih srečk spečati ne morejo, ker po zakonu se na belgijskih borzah ne smejo prodajati neobrestljive tuje srečke. Res, da je kralj belgijski tudi kongijski vladar, a belgijski borzjanci vzlic temu zmatrajo kongijske srečke za tuje.

Novi **angleški** poslanik pri **perzijskem** dvoru sir H. Drummond Wolff odide te dni v Teheran. Imenovanje Wolffovo zmatrajo v Rusiji tako, da boče Anglija vse sile napeti, da pridobi zopet svoj upliv v Perziji, katerega je bila precej zgubila poslednja leta v korist Rusije. Ruski listi se že bojé, da se bode Angliji njen namen posrečil, ker uplivne osebe v Perziji ne gojé nobenih simpatij za Rusijo, ampak se jej le zategadel kažejo prijazne, ker se je boje. Če se bodo Perzi preverili, da se morejo zanašati na Anglijo, bodo kar začeli prezirati Rusijo.

Abesinci so se jeli baje umikati proti Ghindi in Asmari. Njeguš sam je bil prišel v Ghindo in zaukazal, da naj se vojna umakne. Ker so pa dosedaj bili Italijani kaj slabo poučeni o vsem, kar se godi v Abesiniji, zategadel tudi tej vesti ne pripisujemo preveč važnosti.

Dopisi.

Iz Ribnice na Dolenjskem 3. aprila. [Izv. dop.] Kakor v predpustnem času, tako se je v našem trgu tudi z velikonočnimi prazniki socijalno življenje jako oživilo. Dva sijajna večera — na velikonočno nedeljo in ponedeljek — poučila sta nas

- Evgenij! . . .
- Duša moja, to ni nesreča, marsičesar drugega postane človek na svetu sit. Sedaj, mislim, se lahko ločiva. Odkar sem tu, sem tako pasje volje, kakor da bi se bil načital Gogoljevih pisem kalužki gubernatorki. Tudi konj nesem dal izpreči.
- Prosim te, to je nemogoče!
- Čemu?
- O sebi niti ne govorim, a popolnoma nesposobno bilo bi to napram Ani Sergějevni, ki te gotovo želi videti.
- No, v tem se motiš.
- Nasprotno, uverjen sem, da imam pravo, rekel je Arkadij. — Čemu bi se hlinil? Če sva že do tega prišla, ali nesi ti sam radi nje sem prišel?
- Morebiti da je res, a ti se vender le motiš.

Arkadij pa je imel pravo. Ana Sergějevna želela je videti Bazarova in ga je po hišniku k sebi naprosila. Bazarov preoblekel se je predno je šel k njej: pokazalo se je, da je položil svojo novo obleko tako v kovčeg, da jo je imel pri roki.

Odincova ga ni vsprejela v oni sobi, kjer jej tako nepričakovano razkril svojo ljubezen, temveč

o tem najprijetnejše. Na velikonočno nedeljo ob 1/28. uri zvečer zbrala se je vsa tukajšnja inteligencija v gostilni g. A. Arkota — mej njo priljubljeni kvartet naš — kakor na vojašk klic. Ni trebalo nikacega povabila, niti prigovarjanja, nego zadostovala je vesela novica, da nameravajo naši pevci napraviti „podoknico“ našemu velečislannemu c. kr. okrajnemu sodniku in deželnemu poslancu gospodu Franu Višnikarju k jutrnjemmu godu. Točno ob rečeni uri, na čelu nam naš kvartet, podali smo se z raznobojnimi lampijoni pred sodnikovo stanovanje, kjer se je vršila krasna podoknica, katerej je sledila izvrstna zabava. Kakor bode ta večer ostal v prijetnem spominu vseh udeležencev, tako prijetno nas je presenetil zabavni večer drugega dne, velikonočni ponedeljek, v dvorani g. A. Arko-ta. Tudi v tej zadevi imamo se največ zahvaliti požrtovalni obitelji sodnikov. Dasi je bil program lakonično označen, bila je vsebina toliko bolj obširna in zabavna. Ne le, da nas je naš izvrstni kvartet zopet z novimi pesnimi očaral, nastopila sta na novo ženski kvartet in mešani zbor. Mične pesni, njih precizno in fino petje, zvonki in milodoneči glasovi naših pevcev, posebno izvrstno pevanje pesni „Visoko vrh planin“ ženskega kvarteta — napravile so nam prijetne ure. Ako se v poštev jemlje, da še ni dolgo, kar sta se ženski kvartet in mešani zbor ustanovila, moramo pač v prvi vrsti zahvalni biti neutrudljivi pridnosti in toliki prijaznosti najbolj izurjenemu članu ženskega kvarteta — gospej notarjevi, ki z veliko spretnostjo ravna s petjem — moramo obema pevskima zboroma največjo zahvalo izreči. Pri tem ni mogoče odreči se želji, da bi oba še v prihodnje tako vro napredovala, ter nas še mnogokrat s svojimi pesnimi očarala. Po končanem glavnem delu programa pričel se je ples. Da se je pozno v noč skoro do jutra pridno plesalo, razume se samo ob sebi, kajti plesaželjni mladini take ure le prehitro minejo.

Domače stvari.

— (Konfiskacija.) Včerašnja številko našega lista zaplenilo je c. kr. državno pravdnštvo zaradi uvodnega članka, v katerem se je razpravljalo, kako je kralj Milan vsprejel skupščinarje.

— (K včerašnjemu shodu) prišlo je 17 deželnih in državnih poslancev. Posvetovali in popolnem zjediniли so se gledé postopanja za ohranitev gimnazije v Kranji, glede zgradbe novega deželnega gledišča in zastran dolenjske železnice. Obravnavalo se je o splošnem politiskem položaji ter se je odobril načrt, kako se je ravnati slovenskim državnim poslancem v budgetni debati in proti vladi, zlasti proti učnemu ministru Gautschu.

— (Preuzvišeni vladika Strossmayer) poslal nam je s prošnjo, da je objavimo, nastopno pismo:

Slavno uredništvo „Slovenskoga Naroda“!

Prigodom svetkovanja zlatne moje mise primio sam najsajnijih dokaza ljubavi i štovanja od drage naše braće Slovenaca, da upravo neznam načina, kako da im se dostojno zahvalim. Občina za občinom žurila se je, da me imenuje častnim svojim občanom; društvo za društvom hitilo je, da me

v sobi za goste. Ljubeznivo mu je pomolila konce prstov, a lice izražalo jej je nehoté neko prisiljenost.

— Ana Sergějevna, spešil je govoriti Bazarov, — pred vsem moram vas umiriti. Pred vami stoji smrtnik, ki se je že davno izpametoval in se nadeja, da so tudi drugi pozabili njegove neumnosti. Odpotujem ga dolgo časa in dasi nesem mehko bitje, nerad bi vender nesel s saboj misel, da se me vi spominate z mrženjem.

Ana Sergějevna vzdihnila je globoko, kakor človek dospevši na visoko goro, in nasmehljaj oživil jej je obraz. Drugič pomolila je Bazarovu roko in mu vrnila njegov stisk.

— „Kdor se prošlega spomni, naj zgubi oko“, pravi pregovor, odgovorila je, — to tembolj, ker sem, odkritosrčno govorjeno, tudi jaz takrat grešila, ako ne s koketarijo, to na drug način. Izkratka: bodiva prijatelja, kakor poprej! Vse so bile sanje, ali ni res? Kdo pa se spomina sanj?

— Kdo se jih spomina? In poleg tega je ljubezen . . . umeten čut!

Ali res? Jako rada slišim to.

Tako govorila je Ana Sergějevna, in tako je govoril Bazarov; oba sta mislila, da sta govorila

izabere začastnim svojim članom, a prijatelji spet požuriše se, da mi što srdačnije čestitaju moje godovno. Ja im se svima ovšem javno i ponajtoplije zahvaljujem i molim ih, neka mi oprosté, što im se svakomu posebice nezahvaljujem, budući mi je to nemoguće radi moga odlazka u Rim.

Bog dragi blagoslovio, štitio i čuvao krasnu našu Sloveniju i čestitu braću našu Slovence! Bog dragi dao, da ona ljubav i onaj vez, koji se je već toliko puta, a osobito ovom sгодom med rodjenom braćom Slovincima i Hrvatima toli nježnim in čvrstim pokazao, nikada neoslabi! Srdcem i dušom jur smojedni. S Bogom!

Sa bratskom ljubavju

Strossmayer,
biskup.

U Djakovu, dne 3. travnja 1888.

— (Vladika Strossmayer) peljal se je včera popoldne ob 1/22. uri skozi Ljubljano. Vest o njegovem potovanji raznesla se je hipoma po mestu in več sto ljudij čakalo je na kolodvoru na prihod vlaka. Vladika bil pri prihodu in odhodu nazdravljen z navdušenimi živio- in slavaklici. Pevci slovenskega delavskega pevskega društva „Slavec“ zapeli so mu krasna zbora: „Bratje v kolo se vstopimo“ in „Lepa naša domovina“ in, ko se je Strossmayer na tej presrečnej ovaciji zahvalil, še „Slava mu!“ Mej tisočeriimi živio-klici odpeljal nam je vlak slavnega vladiko, ki se je včera zopet prepričal, kako iskreno ga ljubijo in časte Slovenci in kako je naše občinstvo zanj navdušeno.

— (Dr. V. Zarnikov nekrolog) donaša tudi „Südsteier. Post“ ter obžaluje izgubo jednega najodločnejših rodoljubov, kateri ostane nepozabljiv tudi štajerskim Slovincem. Po njegovi inicijativi ustanovila se je čitalnica v Ljutomeru in se je sklical prvi slovenski tabor, na katerem je bil dr. Zarnik najpopularnejši govornik.

— (G. Ivan Resman,) železniški uradnik, znan in spoštovan na Notranjskem po svojem gorečem in dejanskem rodoljubju, ki je zdaj že več let služboval v Ali na Tirolskem, prestavljen je v Nabrežino. Srčno ga pozdravljamo na domačih tleh.

— (G. dr. Josip Gallé,) čegar imenovanje c. kr. državnim pravdnikom pri Ljubljanskem sodišči objavlja „Wiener Ztg.“, služboval je že v Novem mestu pri državnem pravdnštvu. Leta 1884. je bil imenovan svetnikom pri okrožnem sodišči Celjskem, kjer je bil zelo čislán in priljubljen.

— (Občni zbor „Pisateljskega društva“) je jutri v soboto ob 8. uri zvečer v steklenem salonu Ljubljanske čitalnice. Po občnem zboru je zabavni večer, kateremu predseduje g. Žumer. Na ogled bodo slike, katere je naš umetnik gosp. Jurij Šubic v Parizu izdelal k povesti, ki se bode tiskala v letošnjem koledarji družbe sv. Mohora. Čital bode g. dr. J. Vošnjak.

— (Jurčičevih zbranih spisov) izide te dni VII. zvezek, v katerem se nahaja roman Ivan Erazem Tatenbach. Ker tega romana nikjer ni več dobiti, bode gotovo občinstvo z veseljem seglo po njem, kakor tudi po drugih delih prvega našega pripovedovalca. Jurčičevi zbrani spisi dobivajo se v „Narodni Tiskarni“ nevezani zvezki po 60 kr., lepo vezani po 1 gld.

istino. Je li bila istina, popolna istina v njunih besedah? Tega sama nesta vedela, in tem manj vé pisatelj. Pogovor mej njima pa je bil tak, kakor da bi si drug drugemu popolnoma zaupala.

Ana Sergějevna vprašala je mej drugim Bazarova, kaj je delal pri Kirsanovih. Jedva, da jej ni povedal o svojem dvoboju s Pavlom Petrovičem, a zdržal se je pri misli, da bi ona menila, dà hoče biti zanimiv, in odgovoril jej je, da je ves čas delal.

— Jaz pa, dejala je Ana Sergějevna, — sanjarila sem začetkoma, Bog ve, zakaj, celo na tuje sem se namenila, mislite si! . . . Potem mi je to prešlo; vaš prijatelj Arkadij Nikolajič je prišel in jaz povrnila sem se zopet v svoj tir, v svojo pravo ulogo.

— V kako ulogo, dovolite mi, da vem?

— V ulogo tetke, odgojiteljice, matere, imenujte jo, kakor hočete. Vender, ali veste, da poprej nesem dobro razumela vašega tesnega prijateljstva z Arkadijem Nikolajičem, zmatrala sem ga precej neznatnega. A sedaj izpoznala sem ga bolje in se prepričala, da je pameten . . . Glavno pa je, on je mlad . . . ne kakor sva midva, Evgenij Vasiljič.

— (Odvetniško pisarno dra. V. Zarnika) bode do konca upravljal vsled odloka odvetniškega odbora gospod dr. Ivan Tavčar v Ljubljani.

— (Trgovsko bolniško in penzijsko društvo) ima v nedeljo dne 8. t. m. svoj redni občni zbor, in ob enem volitev novega odbora za triletno dobo 1888—1891. Že se je v ta namen oglašil „Wahlcomité“ in svojim somišljenikom razpošilja okrožnico, v kateri mej drugim naglašja, da so za koristni prospek družstva in za previdno poslovodstvo jedino le „deutschgesinnte Herren“ potrebni. Kot take priporoča gg. Dreio, **Drahsler**, Jäsch, Klementsich, Randhartinger, Schantel, **Skaberné**, Soss in Treun. Upamo, da se bodejo i narodni društveniki oglasili, ako jim ni ta volitev deveta briga!

— (Kranjski odsek I. občnega uradniškega društva.) V nedeljo dne 8. aprila 1888 dopoldne ob 1/10. uri bode se v dvorani tukajšnje Schreiner-jeve pivarne na sv. Petra cesti vršil letošnji občni zbor kranjskega odseka uradniškega društva. Udeležiti se ga mora najmanj 30 društvenikov, da je sklepčen.

— (Za pogorelce na Vinici, v Goleku in Podklanjcem) se nabirajo darovi. G. dež. predsednik v posebnem pozivu razpisuje nabor milih darov, katere bode vsprejemalo dež. predsedništvo in politične okrajne oblasti. Darovi se bodo objavljali v deželnem uradnem listu in pošiljali na dotično mesto.

— (Uspeh volitev v trgovinsko in obrtno zbornico.) Zadnjič smo poročali, da so v trgovinsko zbornico bili izvoljeni prejšnji zbornični svetniki. Danes pa podajemo častitim čitateljem statističke podatke o volitvah, ker upamo, da s tem ustrezemo ne samo obrtnikom in trgovcem, ampak tudi širšemu občinstvu, ki se zanima za trgovinske in obrtniške razmere na Kranjskem. Volilnih razredov je pet. I. Od 522 volilcev, imajočih volilno pravico v I. in II. volilnem razredu trgovinskega odseka, došlo je 170 glasovnic, od katerih je bilo 25 neveljavnih, torej veljavnih le **145**. Izvoljeni so bili gg. Fran Hren s 145, Ivan Perdan s 141 in Fran Ks. Souvan s 138 glasovi. II. Od 2695 volilcev, imajočih volilno pravico v III. volilnem razredu trgovinskega odseka, došlo je 1103 glasovnice. Od teh je bilo neveljavnih 324, torej veljavnih le **779**. Izvoljena sta bila gospoda Josip Ribič s 749 in Toma Pavšler s 746 glasovi. III. Od 21 volilcev, imajočih volilno pravico v I. volilnem razredu obrtnega odseka (veliki obrtniki), došlo je 11 glasovnic, ki so vse veljavne. Izvoljen je bil Makso Krenner z 11 glasovi. IV. Od 8734 volilcev, imajočih volilno pravico v II. volilnem razredu obrtnega odseka, došlo je 2984 glasovnic, od katerih je bilo 459 spoznanih za neveljavne, torej veljavnih glasovnic je bilo **2525**. Izvoljeni so bili gospodje: Oroslav Dolenc s 2525, Vekoslav Jenko s 2521, Filip Zupančič s 2518, Janko Kersnik s 2514 in Jarnej Žitnik s 2503 glasovi. V. Od 28 volilcev, imajočih volilno pravico v III. volilnem razredu obrtnega odseka, došlo je 18 glasovnic, od katerih je bilo neveljavnih 5,

— Ali je še vedno tako boječ v vaši prisotnosti? vprašal je Bazarov.

— Ali je bil... začela je Ana Sergějevna, a premislivši nekoliko, pristavila je! — sedaj jel je zaupneje z manoj govoriti. Prej se me je ogibal. Sicer pa tudi jaz nesem iskala njegove družbe. S Katjo sta sedaj zelo prijatelja.

Bazarov postal je nepotrpežljiv. — „Ženska ne more, da bi se ne hlinila!“ mislil si je. — Pravite, da se vas je ogibal, rekel je s hladnim nasmehom, — a najbrže vam ni bilo skrito, da je bil v vas zaljubljen?

— Kako? Tudi on? vskliknila je Sergějevna nehoté.

— Tudi on, ponovil je Bazarov s slovesnim priklonom. — Ali res tega niste vedeli in sem vam jaz povedal novost?

Ana Sergějevna povsila je očesi. — Motite se, Evgenij Vasiljič.

— Mislim, da ne. A, morebiti ne bi bil smel tega omenjati. „Pa se za naprej ne hlini,“ dostavil je sam pri sebi.

Čemu ne omenjati? Vender jaz mislim, da ste tudi tu preveč pripisovali minljivemu utisu. Zadržanja se mi dozdevati, da radi pretiravate.

— Ne govoriva več o tem, Ana Sergějevna!

torej veljavnih **13**. Izvoljen je bil Ljudovit Wriessnig z 11 glasovi.

— (Narodna čitalnica Ljubljanska) priredi v nedeljo dne 8. aprila t. l. v društveni dvorani besedo s plesom. Vspored: 1. Gregorčič: „Znamenje“, deklamacija. 2. A. Nedved: „Ljubezen in spomlad“, poje moški zbor. 3. Mendelssohn Barth.: „Pozdrav“, dvospev, pojeta gg. Razinger in Dečman. 4. A. Foerster: „Naše gore“, poje mešani zbor. 5. Ples. Pri plesu igra privatni okester pod vodstvom gosp. Stiarala. Začetek ob poluosmi uri zvečer. Pristop k tej veselici imajo izljučljivo le čl. p. n. društveniki čitalniški. Odbor.

— (Slovenski Pravek) ima v 4. številki nastopno vsebino: O novem ustnem skrajšanem postopku. — Pravniški razgori IV. — Dopis. — Pravosodje. — Pravniška kronika. — Listek. — Književnost. — Drobne vesti. — Kakor se iz tega vidi, je vsebina mnogovrstna, članki pa so tako stvarno in korenito pisani, da bomo pri priliki jednega ali drugega ponatisnili. „Slov. Pravek“ stane za vse leto 4 gld., za pol leta 2 gld.

— (Vojaški novinci) se poslednja leta vedno mirneje obnašajo in nič več ni čuti nekdanjega divjega kričanja in razsajanja. Danes pa se je zopet dogodil obžalovanja vreden izgred. J. Komman, mesar na Vižmarjih, vrgel je pred Frančiškani drugega novince tako silno ob tla, da so ga v sv. olje deli. Kdo je ponesrečenec, ne vemo, ker še ni prišel k zavesti.

— (Osepnice.) Predvčerajšnjem za osepnicami zbolel: Nobeden. Ozdravel: 1 otrok. Umrl: Nobeden. Ostale še bolnih skupaj 29 osob. Včeraj zbolel: Nobeden. Ozdravel: 1 moš i. Umrl: Nobeden. Ostane še bolnih 28 osob.

— (Učitelji Postojinskega okraja) ustanovili so dne 3. t. m. okrajno učiteljsko društvo. V začasni odbor voljeni so bili nastopni gg.: Martin Zarnik (predsednik); Štipko Jelenec (njega namestnik), Jakob Dimnik (tajnik), Ljudovit Fettich Frankheim (njega namestnik); Matija Hiti (blagajnik); Filip Kete (pevovodja); Karol Česnik (njega namestnik).

— (Iz Gradca) Vsled znanih dogodkov in izgredov pri zadnjem vseučiliškem komersu izgubilo je 7 vseučilišnikov svoj čin kot rezervni častniki.

— (Predrzna tatvina.) Dne 28. marca ukradel je neznan tat kočijažu Roku Kralju iz Verdele na trgu Carradori v Trstu pri belem dnevu vola, vrednega 200 gld. Vol bil je uprežen, a to tatu ni motilo. Spregel je vola in odgnal ga, kam se ne ve.

— (V Žabnici) na Koroškem so imeli veliki teden hude dneve. Potok Suha nanesel je toliko peska in gramoza, da je bila vsa obzidana struga kmalu polna in je voda stopila čez bregove. Po vsej vasi širila se je povodenj in napolnila kleti in stanišča. Vse je hitelo in mašilo vrata in okna do kleti. Ko so naposled prišli cestarji izpod sv. Višarij in prinesli vest, da se je velika zapornica pod sv. Višarijami podrla, zavladal je velik strah in vse je mislilo, da bode Žabnice res konec, [kar se že leto dnij tako prorokuje. K sreči pa je dež ponehal in na veliki petek so si ljudje lahko odpočili.

— Čemu ne? rekla je, a sama preobrnila govor na drugo stran. Tesno jej je bilo poleg Bazarova, dasi mu je rekla in sama bila uverjena, da je vse pozabljeno. Govoreč o samih navadnih stvarih in šaleč se z njim, čutila je vender le majhen strah. Tako se pogovarjajo in smeja brezskrbno, meni nič tebi nič, kakor na kopni zemlji; ako pa se naključni le mala nenavadnost, ako se pokaže le majhen znak česa nenavadnega, takoj pojavi se na obrazih vseh izraz posebnega nemira, svedočec o vednem prepričanju vedne nevarnosti.

Pogovor Ane Sergějevne z Bazarovom ni trajal dolgo. Jela je postajati zamišljena, odgovarjala je raztreseno ter mu konečno predložila da gresta v dvorano, kjer sta našla kneginjo in Katjo. „Kje pa je Arkadij Nikolajič?“ vprašala je gospodinja in zvedevši, da ga skoro celo uro nihče ni videl, poslala je ponj. Neso ga našli tako hitro, zalezal se je v najoddaljeneji kot na vrtu in oprši brado ob prekrizani roki sedel je zamišljen. Globoke in resne so bile njegove misli, a žalostne ne. Vedel je, da sedi Ana Sergějevna sama z Bazarovom, vender ni čutil ljubosumnosti, kakor poprej, nasprotno, lice žarilo se mu je milo, videti je bilo, kakor da bi se nečemu čudil in radoval in se na nekaj pripravljal.

(Dalje prib.)

Škoda, ki jo je prouzročila voda, je velika ter nov opomin za vlado, naj bi vender že kaj storila, da se hudourniki pravilno zgradijo in tako, kolikor človeška sila premore, preprečijo nadaljne škode.

— (Kolči ali šibe ameriških trt) se dobivajo na vinarski šoli v Mariboru in sicer od vrst: Vitis riparia, Vitis solonis in Jork Madejra, 1000 po 10 gld., 100 po 1 gld. 20 kr.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Sofija 4. aprila.*) Izvestje Reuterjevo: Zaradi nalezljive bolezni, ki se je pojavila v vasi Kiprulu blizu Burgasa, se je na povelje sultanovo ob vzhodno-rumelijski meji nastavil vojašk kordon.

Sofija 4. aprila.*) Izvestje Havasovo: Turški vojaški kordon ob vzhodno-rumelijski meji je neopravičen, ker v Kiprulu ni nobene nalezljive bolezni, ampak samo močvirska mrzlica. Zadnja izvestja v „Temps“ so popolnem neresnična. Vlada ne misli na to, da bi proglasila nezavisnost Bolgarske, niti na povrnitev Batenberžana, ker je nemogoča. Nemiri v Ruščuku, potovanje Karavelovo in druge podrobnosti so izmišljene.

Beligrad 4. aprila.*) Skupščina je proti dosednji navadi za posvetovanje predlog tikajočih se organizacije vojske in pospeševanja narodno-gospodarskih razmer izvolila posebne odseke, ki so se takoj konstituirali.

Pariz 4. aprila.*) Zbornica danes tretjič volila. Izvoljen je s 168 glasovi Meline zborničnim predsednikom. Clemenceau dobil tudi 168 glasov, Brisson 62 glasov, a za Meline-a bila je odločilna starost. — Senat in zbornica odložena sta do 19. aprila.

Pariz 4. aprila.*) Raznaša se govorica, da oportunisti pripravljajo interpelacijo o splošni politiki novega kabineta. — Samo radikalni listi odobrujejo v zbornici prečitano izjavo novega ministerstva.

Bukurešt 4. aprila.*) V zbornici čital je Rosetti ministersko izjavo, katera apeluje na zbornice zaupanje, brez katerega bi vlada ne mogla vladati. V senatu čitala se je ista izjava.

Rim 4. aprila.*) Kralj in kraljica sta v spremstvu Crispija odpotovala v Florenco.

Berolin 4. aprila.*) „Reichsanzeiger“ javlja, da je nuncij Galimberti dobil veliki križ rudečega orla v briljantih.

Kolonj 6. aprila. „Kölnische Zeitung“ javlja iz Berolina: Resno se govori, da bode drž. kancelar v kratkem odstopil. Njegovi ostavki povod bila bi nekda nameravana ženitev princa Aleksandra Batenberškega s prusko princesinjo Viktorjo. Zagotavlja se, da pride Batenberžan radi tega v kratkem v Berolin, kakor tudi kraljica angleška, kot snubiteljica za svoje najljubše hčere svaka. Tej ženitvi pa nasprotujejo politični zadržki, zlasti bolgarsko vprašanje in pa ruski car. — „National Zeitung“ poizvedela je za gotovo, da so bila vsa dotična prizadevanja za Batenberžana brezuspešna. O državnega kancelarja ostavki torej ni niti govora.

*) Iz včerajšnje konfiskovane številke.

Razne vesti.

* (Slavni Ondříček) koncertuje sedaj v Londonu. Dasi je ob enem z njim v prestolnici ob Themi tudi prof. Joachim, „kralj vseh godcev“, je vender Ondříčkov uspeh velikansk in kritiki sodijo, da je Ondříček Joachimu že dorastel.

* (Zakaj je princesinja Klementina ostavila Bolgarsko?) Na to vprašanje odgovarja madjarski list „Egyertetés“ tako: Sorodniki so jo k temu prisilili, ker neso dalje mogli gledati, kako ona po nepotrebnem denar trosi, ko vender ni najmanjšega upanja, da bi se princ Ferdinand na prestolu obdržal.

* (Na Ogerskem) bili so pretekle dni silni požari. V Čabi pogorelo je 30 hiš, v Temešvaru streha baron Nikoličeve palače, v Veliki Kikindi pogorelo je 300 hiš, razen tega pa je bilo še drugih požarov in to večinoma v preplavljenih vaseh in trgih. Da so baš preplavljene vasi prizadete tudi po ognji, to ima svoj poseben vzrok. Kakor čitamo v nekaterih listih, je to na Ogerskem sploh navadno, ob velikih povodnjih so ondu tudi požari veliki, ker ljudje, tako vsaj se domneva, sami zažigajo. Videč, da so jim hiše po povodnji poškodovane in da neso več za rabo, zanetijo nekda svoja poslopja, da se tako vsaj nekoliko oškodujejo z zavarovalnino. To da je pravi vzrok silnim požarom.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

V prvi vrsti so takozvani cunjarji, kateri, ne da bi plačevali v gotovini, zamenjuje cunje za sukanec, vsakovrstne trakove, igle, gumbe, naprstnike, pipe, čebulo, česen, pomaranče, limone, smokve, slanine, posodje itd., ali pa vse te stvari prodajajo za gotovino. Ker ti cunjarji romajo od koč do koč in prihajajo tudi iz doline k planinarjem, česar ne more storiti trgovec, stanujoč stanovito v svojem kraju, kateri mora nositi vsa država, deželna, okrajna in občinska bremena, s svojo štacuno na hrbtu in tega tudi storiti ne sme. Tako ti cunjarji, ki ne samo, da prihajajo iz daljnih dežel, ampak celo iz inozemstva, največ iz Italije, silno oškodujejo domače trgovce, ker ima vse te proizvode na prodaj vsak najmanjši kramar. Ako bi taki ljudje, ki prehodijo naše okraje redno vsako leto, morali plačati cunje v gotovini, potem bi mnog goldinar ostal domačemu davkoplačevalcu in ne bi romal iz domačega kraja ali celo iz dežele.

Takozvani krošnjarji, ki se nazivajo „galanterijske kramarje“, kako raznovrstno blago nosijo v svojih krošnjah! Z malimi izjemami imajo zvečine tako blago, katere prodaje vsak kramar na kmetih, n. pr. trakove, sukanec, gumbe, igle, naprstnike, svinčnike, pisna peresa, papir za pisma, pečatni vosek itd., tudi platno in sukno, narejeno perilo, nadalje obutalo, časih tudi koledarje, karte, razne romane, molitvenike in druge knjige in še mnogo drugega.

Mej temi krošnjarji je tudi takih zelo mnogo, ki potujejo z vozom in konji od dežele do dežele, od kraja do kraja, kjer se ustavljajo, ter z raznimi proizvodi zalagajo deželo. Zbirajo krajcarje in goldinarje za svoje slabo blago ter se vračajo v najoddaljenejša kraja, ne da bi naša dežela ali naše občine imele le kaj koristi od tega; obrtniki pa kot davkoplačevalci domači imajo zelo občutno škodo, kajti ti ljudje prihajajo zvečine pred večjimi prazniki ali nedeljami, ko si tudi kramar na kmetih naroči več blaga nego navadno, katero mu potem leži ali se mu celo pokvari.

Pred velikimi prazniki, to je pred božičem veliko nočjo in drugimi prazniki, usujejo se v deželo kot toča ženske iz južnih krajev z vsakovrstnim južnim sadjem in dišečimi koreninami, katere nimajo v to niti obrta, niti pravice, in zopet trpi škodo obrtnik kot davkoplačevalec, ker se tudi on za tako velike praznike preskrbi z južnim sadjem in dišečimi koreninami, ki se lahko spečajo v nadi, da jih bode i zdaj več prodal nego navadno.

Občutno škodo nanašajo kramarjem po deželi tudi tiste žene, katerih možje so nastavljeni na tisti progi, ki vodi po teh krajih in sicer radi tega, ker se smejo trikrat na mesec brezplačno voziti v Kranj, Ljubljano in drugam ter ne samo zase, ampak tudi za svoje sorodnike, in nesorodnike kupujejo živila, to je sladkor, kava itd. in to donajajo domu.

Nadalje so na škodo trgovcem, in sicer v Beli peči in Ratečah one osebe, katere donajajo vsak dan od Trbiških pekov kruha čez mejo in pri tem vsakovrstna druga živila, n. pr. kolonijalno blago, meso itd. prebivalcem teh krajev proti neznašni odškodnini. Potemtakem, ker ti peki ne plačujejo niti Kranjski, niti rečenim občinam davščin ali doklad, ne trpita občutne škode samo dežela in občina, temveč tudi kramarji, mesarji in dr., ker ravno te osebe krošnjarijo od hiše do hiše in radi tega ne more noben pek obstati v občini. (Dalje prih.)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—267)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

5. aprila:

Pri Slonu: Kert iz Sadove. — Böhm iz Rovereda. — Apfaltrern s Križa. — Šliber iz Kamnika. — Schauta iz Kladiava. — Luznar iz Voglič.

Pri Maliči: Puntigam, Mandl, West, Geiss, Karner z Dunaja. — Rauch iz Gleichenberga. — Oblak iz Grada. — Steinkettner iz Vordernberga. — Weiss iz Celovca. — Engelman iz Velikovca. — Fetzl iz Beljaka. — Engländer iz Munjave.

Pri južnem kolodvoru: Grohmann z Dunaja. — Mutschler iz Bila. — Mulley z Vrhneke. — Faleschini iz Italije.

Umrli so v Ljubljani:

5. aprila: Marija Kolar, krčmarja hči, 6 mes., Breg št. 2, za krčem. — Filibert Pavlin, uradnika sin, 7 let, Hrenove ulice št. 9, za vročinsko boleznijo. — Marija Rozman, mestna uboga, 72 let, Karlovska cesta, za jetiko. — Fran Malnar, natakarka sin, 9 dni, Kurja vas št. 6, za božjastjo.

V deželnej bolnici:

31. marca: Jožefa Hribnik, dekla, 30 let, za kozami. — Janez Vizjak, lončar, 67 let, za kapom.

1. aprila: Kollman — Miglar, črevljar, 74 let, za starostjo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Josip Vošnjak.

3. aprila: Fran Mirtič, ključar, 32 let, za jetiko. — Andrej Zajic, gostač, 73 let, za starostjo. — Martin Mihelič, delavec, 31 let, Amyloide de generation.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Veetrovi	Nebo	Močina v mm.
4. aprila	7. zjutraj	726.6 mm.	4.6° C	sl. szh.	obl.	3-70 mm.
	2. popol.	725.4 mm.	9.4° C	sl. svz.	dež.	
	9. zvečer	724.7 mm.	7.2° C	sl. svz.	obl.	
5. aprila	7. zjutraj	722.1 mm.	7.2° C	sl. svz.	obl.	0-00 mm.
	2. popol.	721.7 mm.	14.2° C	sl. jvz.	obl.	
	9. zvečer	724.0 mm.	10.4° C	sl. jz.	obl.	

Srednja temperatura 7.1° in 10.1°, za 1.2° pod in 1.7° nad normalom.

Dunajska borza

dné 6 aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	78.15	—	78.15
Srebrna renta	80.50	—	80.60
Zlata renta	110.40	—	110.45
5% marcna renta	92.85	—	92.70
Akcije narodne banke	859. —	—	862. —
Kreditne akcije	270.70	—	270.60
London	126.60	—	126.65
Srebro	—	—	—
Napol	10.02 1/2	—	10.03
C. kr. cekini	5.97	—	5.97
Nemške marke	62.25	—	62.25
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130 gld.	40 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	164	25
Ogerska zlata renta 4%	—	96	75
Ogerska papirna renta 5%	—	84	90
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	100 gld.	105	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	—	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	70	—
Kreditne srečke	100 gld.	180	40
Radolfove srečke	10	18	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	102	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	214	30	—

Prodajo se po primerno zelo nizki ceni:

Vsi letniki „Ljubljanskega Zvona“, letniki 1878, 1879 in 1880 „Dunajskega Zvona“, ves „Kres“ razen zadnjega letnika in več drugih teologiških knjig. 264—1

Mestni trg št. 20, I. nadstropje, desno.

Za gostilnico na dobrem kraju išče se

natakar, oziroma natakarka
v računu.

Odda se tudi

(255—2)

velik vrt v zakup.

Poizvedbe pri lastniku na Žitnem trgu št. 2.

Mladenec,

ki je dovršil I. gimnazijski razred, želi ustopiti kot učenec v kako prodajalnico z manufakturnim blagom v Ljubljani ali na deželi. — Kedo? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“. 261—1

ANA MERJEŠIČ,
pere in prenačaja slamnike

po novih modah

(260—1)

na Sv. Petra cesti h. št. 13.

Prav dobro

(214—3)

dolenjsko vino,
belo ali rudeče, od leta 1887, po najnižji ceni prodaja

Cvenkelj v Sevnici.

Kri čistilne kroglice

so se vselej sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobolu, navala krvi, otrpnenih udih, skazenem žolcu, pomankanju slasti do jedi, jetrnih in obilnih boleznih, in presegajo v svojem učinku vsa druga v reklamah toliko proslavljena sredstva. Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja jedna škatlja samo 21 kr., jeden zavoje s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. — Manj kot jeden zavoje se s pošto ne razpošilja. — Prodaja (606—17)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Ker sem se postaral,

prodam svoje posestvo,

poleg ceste, jedno četrt ure od postaje Lesce na Gorenjskem. Hiša je v dve nadstropji in je sedaj v njej gostilnica. Poleg hiše je lepo prostorno dvorišče, vodnjak in velika staja. Vsa poslopja so trdno narejena. Na vrtu je 19 in na polji 7 štantov kozolea. Na polji je 60 mladih jablan in na vrtu do 200 raznih sadnih dreves, ki rodé dosti sadja, v drevesnici pa do 2000 drevesc (preljev, hrusk in jabelk, katerih slednje leto prodam kakih dve sto, in 40 orehov, debelih kakor roka za pestjo. — Posestvo ima 10 oral, za 60 mernikov posetve dobro zagojenih njiv, 12 oral travnikov, 7 oral zaraščenega gozda. Nadalje so tri lepe kobile in žebe, 6 lepih veličih pisanih krav, 35 jančev in 8 prašičov, na staji dosti sena za živino, v shrabah dosti žita za družino in za prodaj. — Vse to prodam za 1000 gld., posestvo samo brez drugega blaga pa za 6500 gld. — Kdor želi kupiti, naj se pri meni oglasi.

Janez Gogala,

vas Hraše na Gorenjskem, pošta in železniška postaja Lesce.

(258—1)

1200 hektolitrov

belega, rudečega in popolnem črnega

vina

iz lastnih vinogradov, plod izvrstnih, zlahtnih trt, iz najboljših let 1879, 1885, 1886 in 1887, iz hrvatskih in sremskih gor, proda se po ceni vkupe ali pa v večjih množinah pri lastniku na Hrvatskem. — Tudi se proda

10 veder

pravega starega žganja,

po 50 kr. liter. — Na zahtevanje pošljejo se tudi

uzorci vina in žganja. Kaj več pove na ustna ali pismena vprašanja: St. pl. Cvietasinski. Graz, Bischofplatz 2, I. Stiege, 3. Stock, links. (253—1)

Cvet zoper trganje

po dr. Maliču a 50 kr.,

zoper protin ter revmatizem, trganje po ukih, bolečine v križi ter živeli, otekline, oirne živce in kite i. d. V svojem učinku je nepresegljiv in hitro ter radikalno zdravi, kar dokazuje na stotine priznanj iz najrazličnejših krogov.

Prodaja (605—19)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Marijacijske kapljice za želodec,

izvrstno uplivačice pri vseh boleznih želodca.

Neprelosljive pri pomankanju slasti do jedi, slabem žolcu, smrdci sapi, napenjanju, kilem podiranj, koliki, želodčevem kataru, zgagi, ako se nareja pesek in pšeno ter se nabira preveč sleza, pri zrtenci, gnjusu in bljuvanju, glavoboli (če izvira bolečina iz želodca), krči v želodci, zapiranju ali zabasanju, pšeno-žolčni želodca z jedjo ali pšajo, glistah, boleznih na vranici, na jetrih ali zlate žili. — Cena steklenici z navodilom, kako se rabi, 35 kr., vel. steklenici 60 kr.

Glavno zalogo ima lekar

KAROL BRADY v Kromerizu (Moravsko)

Marijacijske kapljice niso nikako tajno sredstvo. Njih sestavine navedene so na navodu, kako rabiti, ki se pridene vsake steklenici.

— Pristne v skoro vseh lekarnah. —

SVARILO! Pristne Marijacijske kapljice se mnogokrat ponarejajo in posnemajo. — Da so pristne, mora vsaka steklenica imeti rudič z gorjenj varstveno znamko in z navodom, kako rabiti, ki se pridene vsake steklenici, opomni je, da mora biti navod tiskan v tiskarni H. Guseka v Kromerizu.

Pristne imajo: V Ljubljani: lekar Gabr. Piccoli, lekar Jos. Swooda. — V Postojni: lekar Fr. Baecrelich. — V Škofji Loki: lekar Karol Erblan. — V Radovljici: lekar A. Alexander Roblek. — V Rudolfovem: lekar Dominik Ritzoli, lekar Bergmann. — V Kamniku: lekar J. Močnik. — V Črnomlju: lekar Jan. Blažek. (739—26)

Največja prihranjenja v gospodinjstvu.

V prodajalnicah kolonijalnega blaga in delikates ter drogerijah

Najvišja odklapanja in zlate kolajne.

Daje se doba

Ko

najedenkrat, ne da bi se

kaj

pridejalo,

izvrstno

mesno juho.

disava za jed

nepresegljivo zaradi dobrega ukusa in nizke cene.

Marke: Extractum Purum, Aux Fines Herbes und Trüffel-Würze.

Fine moke za juho iz sočivja.

Napravljane pod varstvom c. kr. avstrijskega obrtnega nadzorstva in švicarske obnokoristne družbe.

● Osrednja zaloga: Wien, I., Jasomirgottstrasse 6. ●

Prodajajo: Peter Lassnik, H. L. Wenzel, Schussnig & Weber. — V Zagorju: R. E. Michelic, Ivan Müller, Rudniška bratovska skladišnica. — V Litiji: Ivan Waggonik. (902—20)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.